

ZASADY USTALANIA PLANU WSPARCIA MAŁOLETNIEGO PO UJAWNIENIU KRZYWDZENIA

§ 1

Rozpoznanie sygnałów.

Każdy pracownik obowiązany jest do reagowania w przypadku zagrożenia dzieci. Pracownik posiadający wiedzę o problemie krzywdzenia dziecka bądź dostrzegający niepokojące sygnały wskazujące na sytuację niebezpieczną z udziałem małoletniego powinien dokonać rozpoznania wskazanych informacji i sygnałów zgodnie ze swoją wiedzą pedagogiczną i prawną, a w przypadku jej braku - winien zgłosić je zespołowi interwencji kryzysowej/dyrektorowi placówki.

§ 2

Sprawdzanie sygnałów.

Dyrektor/przewodniczący zespołu interwencji kryzysowej zbiera dodatkowe informacje od pracowników placówki, dokonuje weryfikacji sygnałów z różnych źródeł oraz koordynuje działania między pracownikami placówki.

§ 3

Analiza zebranych informacji.

Analiza zebranych informacji powinna obejmować:

- diagnozę problemu krzywdzenia dziecka.
- określenie stopnia zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.
- identyfikację potencjalnych sojuszników dziecka w rodzinie.

§ 4

Zaplanowanie i przeprowadzenie interwencji.

Interwencja powinna przebiegać zgodnie ze schematem:

- przygotowanie do interwencji w przypadku potwierdzenia krzywdzenia
- działania ukierunkowane na bezpieczeństwo dziecka,
- zaangażowanie sojuszników w ochronę dziecka.
- długofalowe monitorowanie sytuacji w rodzinie.

§ 5

Działania prawne.

Inicjacja interwencji następuje z inicjatywy instytucji rozpoznającej niepokojące sygnały (np. dyrektora przedszkola). W poważniejszych przypadkach niezbędna jest współpraca pomiędzy specjalistami pracującymi w placówce/instytucji oraz poza nią. Dyrektor placówki bądź wyznaczona przez niego osoba koordynuje interwencję.

§ 6

Interwencja w systemie rodzinnym.

Interwencja oddziałuje na całą rodzinę. Należy dokonać identyfikacji rodzica „niekrzywdzącego” jako potencjalnego sojusznika, rozróżnić rodzica aktywnie krzywdzącego dziecko od „niekrzywdzącego”, a następnie stworzyć warunki do korzystania ze specjalistycznej pomocy, np. poprzez wsparcie w skorzystaniu z programów czy kontakt z odpowiednimi instytucjami.

§ 7

Zadania placówki w pomocy dziecku krzywdzonemu.

- Zauważenie sygnałów i zainicjowanie działań interwencyjnych.
- Współpraca z rodzicami w powstrzymaniu krzywdzenia i rozwiązywaniu problemów.
- Podjęcie działań prawnych w uzasadnionych przypadkach
- Objęcie dziecka na terenie placówki pomocą w realizowaniu planowanych zadań.
- Korygowanie zaburzeń zachowania dzieci w ramach codziennej pracy wychowawców i nauczyciel.
- Praca nad zmianą relacji między dziećmi w środowisku przedszkolnym.
- Oferowanie pomocy specjalistycznej, takiej jak socjoterapia czy psychoterapia, gdy to konieczne.